

РЕШЕНИЕ

№ 5924

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **13404** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 АПК.

Образувано е молба на М. В. И., с адрес: [населено място] 8000,[жк], [жилищен адрес] за допълване на Решение № 4750 от 11.07.2022 г. постановено по адм. дело № 13404/2018 г. по описа на АССГ.

Поддържа се, че решението е непълно и се иска на основание чл.176 АПК то да се допълни, като съдът се произнесе и по въпросът относно направено от страна на М.И. оспорване на документи по реда на чл. 193 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, като относно истинността им, съдът, да се произнесе с изричен диспозитив.

В срока по чл.176 ал.2 АПК е постъпил отговор от ответника.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Молбата за допълване на решението е допустима, като подадена от легитимирано лице в предвидения по чл. 176 АПК срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Не е необходимо разглеждане на молбата за допълване на решението в открито съдебно заседание, тъй като не е налице непълнота на решението. Поради това липсва необходимост от ново събиране на доказателства и ново провеждане на устни състезания. Изискването за разглеждане на молбата в открито съдебно заседание е приложимо само когато решението е действително непълно и се налага постановяване на допълнително решение.

Разпоредбата на чл. 176, ал. 1 и ал. 2 АПК предоставя процесуална възможност за

отстраняване на непълноти в съдебния акт. Непълно е решението, което не изчерпва предмета на делото и след постановяването му част от спора е останал неразрешен. В случая това не е така, тъй като съдът е развил мотиви и е отразил в диспозитива на съдебния акт формираната своя воля за основателността на предявения иск, като се е произнесъл изрично в тази насока. Непълно е решението, което не изчерпва предмета на делото и след постановяването му част от спора остава висящ, респективно решението не обхваща целия спорен предмет - липсва формирана воля на съда относно част от спорното право.

С решение № 4750 от 11.07.2022 г. постановено по настоящото адм. дело, съдът е прогласил нищожността на Решение № 2-1484/20.11.2018 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, с което е установена и обявена принадлежността на М. В. И. към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Съдът е разгледал в пълнота направените от страните искания, обвързал е същите с мотиви и въз основа на тях е постановил диспозитив на съдебния акт, поради което не е налице спор, който е останал висящ.

Неоснователно е искането на оспорващия за допълване на съдебния акт с диспозитив по повод на откритото производство по оспорване на документи. По реда на чл. 193, ал. 1 от ГПК във в. чл. 144 от АПК се открива производство по оспорване на истинността на документ, като изрично в разпоредбата на чл. 194, ал. 3 от ГПК е указано, че съдът може да се произнесе по оспорването на документи с решението по делото. Под произнасяне с решението по делото се разбира в мотивите на същото да се изложат съображенията на съда защо приема или не оспорването на процесния документ за доказано, но не и произнасяне в диспозитива на същото. Поради това, липсата на такъв диспозитив не представлява непълнота на съдебния акт. Това е видно и от мотивите на ТР № 1/04.01.2001 г., по т.гр. д. № 1/2000 г., на ОСГК, т. 9, където е посочено, че производството по чл. 193 от ГПК има за предмет факта на истинността на документа и изводът на съда ще се отнася само до неговата доказателствена стойност и годността му да бъде използван като доказателствено средство в производството. Това произнасяне не формира сила на пресъдено нещо. Предвид задължителния характер на така даденото тълкуване (което запазва значението си и при действащия ГПК), следва да се приеме, че произнасянето по въпроса за истинността на оспорения документ не формира сила на пресъдено нещо и следователно същото не следва да е обективизирано в диспозитива на решението.

Наред с това следва да се има предвид, че съдът трябва да се произнесе по реда на чл. 193 от ГПК във в. чл. 144 от АПК при изследване на въпросът за законосъобразността на оспорения акт. Такава проверка съдът, в случая не е извършил доколкото преди да разгледа дали актът е законосъобразен или не е изследвал въпросът относно неговата валидност.

По изложените съображения, съдът намира, че липсва основание за постановяване на допълнително решение по реда на чл. 176 от АПК, поради което искането на оспорващото дружество е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения и на основание чл. 176 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на М. В. И., с адрес: [населено място] 8000,[жк], [жилищен адрес] за допълване на Решение № 4750 от 11.07.2022 г. постановено по адм. дело № 13404/2018 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 70 състав.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: